

Wymagania edukacyjne z języka polskiego w kl. VI

I Założenia ogólne

1. Nauczyciel na początku roku szkolnego informuje uczniów o zakresie wymagań z języka polskiego oraz o sposobie i zasadach oceniania.
2. Prace klasowe są obowiązkowe. Jeżeli uczeń w tym czasie był nieobecny na lekcji, powinien pisać w terminie późniejszym (do dwóch tygodni) lub uzgodnionym z nauczycielem.
3. Za prace klasowe uważane są wypracowania klasowe, sprawdziany gramatyczne, różnego rodzaju testy – zapowiedziane z tygodniowym wyprzedzeniem.
4. Sprawdzone prace klasowe pozostają do wglądu rodziców u nauczyciela przedmiotu podczas jego dyżurów, konsultacji indywidualnych i zebrań.
5. Uczeń jest zobowiązany do noszenia zeszytu przedmiotowego i podręcznika. (także lektury w trakcie omawiania.)
6. Dwa razy w semestrze uczeń może zgłosić brak przygotowania do lekcji bez sankcji, nie podając przyczyny. Nie dotyczy to lekcji, na których nauczyciel zaplanował sprawdzian, test, omawianie lektury lub powtórzenie materiału.
7. Kartkówki nie muszą być zapowiadane, obejmują trzy ostatnie lekcje.
8. Prace domowe, szczególnie wypracowania, muszą być wykonywane w terminie.
9. Nie ocenia się ucznia po dłuższej usprawiedliwionej nieobecności w szkole. Okres ten trwa od 3 – 7 dni w zależności od absencji.
10. Uczeń musi zdobyć przynajmniej 8 ocen z różnych form aktywności polonistycznej. Ocena śródroczna i końcoworoczna nie jest średnią arytmetyczną ocen cząstkowych.
13. Każdy sprawdzian uczeń musi zaliczyć w terminie uzgodnionym z nauczycielem – nie później jednak niż do dwóch tygodni od daty sprawdzianu lub powrotu do szkoły po czasowej nieobecności. W przypadku ponownej nieobecności ucznia w ustalonym terminie uczeń pisze sprawdzian po powrocie do szkoły. Zaliczenie polega na pisaniu sprawdzianu o tym samym stopniu trudności. W sytuacjach uzasadnionych nauczyciel może zwolnić ucznia z zaliczania zaległego sprawdzianu.
14. Każda kartkówka i sprawdzian muszą zostać zaliczone w formie ustalonej z nauczycielem. Brak zaliczenia pracy pisemnej nauczyciel oznacza wpisując w rubrykę ocen „-”. Po upływie dwóch tygodni, od pojawienia się takiego wpisu w dzienniku i/lub powrotu ucznia po dłuższej nieobecności do szkoły, nauczyciel wpisuje ocenę ndst.
15. Odmowa odpowiedzi ustnej przez ucznia jest równoznaczna z wystawieniem mu oceny ndst.
16. Ucieczka ze sprawdzianu i kartkówki przez ucznia traktowana jest jako odmowa odpowiedzi w formie pisemnej i równoznaczna z wystawieniem mu oceny ndst.

17 Uczeń może poprawić ocenę w terminie do dwóch tygodni od jej otrzymania lub w terminie ustalonym przez nauczyciela:

II Obszary aktywności ucznia podlegające ocenie

- ☐ sprawdziany pisemne – prace klasowe 1 i 2-godzinne z przerobionego działu, testy, kartkówki, dyktanda; sprawdziany ze znajomości lektur.
- ☐ praca ucznia na lekcji – aktywność, praca w grupach;
- ☐ samodzielna praca domowa ucznia – pisemna praca w zeszycie, ćwiczenia;
- ☐ wypowiedzi ustne
- ☐ wypowiedzi pisemne;
- ☐ recytacja z pamięci
- ☐ zeszyt – poprawność językowa, estetyka, systematyczność prowadzenia;.
- Udział w konkursach polonistycznych

III Sposoby oraz częstotliwość sprawdzania osiągnięć uczniów:

- ☐ Odpytywanie bieżące na lekcji.
- ☐ Wykonywanie przez uczniów ćwiczeń – według uznania nauczyciela.
- ☐ Prace klasowe w postaci testów o rozszerzonej odpowiedzi – minimum raz w semestrze.
- ☐ Sprawdziany gramatyczne – po każdej większej partii materiału.
- ☐ Dyktanda .
- ☐ Testy ze znajomości treści lektur(przed przystąpieniem do omawiania)
- ☐ Kartkówki – z bieżącego materiału – według uznania nauczyciela.
- ☐ Zeszyt przedmiotowy będzie kontrolowany podczas sprawdzania wypracowań pisemnych.

IV Punktacja procentowa przy ocenianiu na języku polskim:

- ☐ 0% - 35 % - niedostateczny
- ☐ 36% - 49 % - dopuszczający
- ☐ 50% - 74% - dostateczny
- ☐ 75% - 90% - dobry
- ☐ 91% - 99% bardzo dobry
- 100% i /lub zadanie dodatkowe(do decyzji nauczyciela)- celujący

V Ocena dyktand

- 0 błędów - celująca
- 1- błąd bardzo dobry
- 2-3 błędy –dobry
- 4-5 błędów-dostateczny
- 6-7 błędów –dopuszczający
- 8 i więcej błędów-niedostateczny

Dyktanda ocenia się według następujących zasad: dla uczniów z dysleksją

- 2 błędy – celująca
- 3 - 4 błędy – bardzo dobra
- 2 –
- 5 - 6 błędów – dobra

7 - 8 błędów – dostateczna

9 - 10 błędów – dopuszczająca

11 i więcej błędów – niedostateczna

Każde 3 błędy interpunkcyjne traktuje się jako 1 błąd ortograficzny.

Kryteria oceny form użytkowych (np. zaproszenie, ogłoszenie, podanie, instrukcja, przepis, reklama)

1. T – realizacja formy, np. obecne wszystkie elementy zaproszenia itp. (0-1)

2. O – ortografia – dopuszczalny 1 błąd (0-1)

3. I – interpunkcja – dopuszczalny 1 błąd (0-1)

4. J – język – dopuszczalny 1 błąd (0-1)

VI Obowiązujące wagi ocen za następujące formy pracy ucznia:

- testy, sprawdzian – 7 (poprawa 9- kolor oceny w dzienniku czerwony)

- kartkówka/ dyktando – 4 do 6 (poprawa 6 do 8 kolor zielony)

- odpowiedź ustana/recytacja – 5 (poprawa 7 kolor czarny)

- zadanie domowe – waga 3 poprawa 4 kolor niebieski)

- aktywność -waga 5 kolor czarny

- referat/prezentacja/ projekt – waga 2 kolor niebieski

- udział w konkursach – waga 10 kolor fioletowy

VII Sposoby informowania uczniów i rodziców o indywidualnych osiągnięciach ucznia.

1. O uzyskiwanych ocenach uczniowie będą informowani na bieżąco.

2. Po odpowiedzi ustnej ucznia – nauczyciel dokonuje słownego uzasadnienia oceny, co było dobrze, a nad czym jeszcze musi popracować.

3. Każda praca stylistyczna powinna zawierać recenzję / informację przedstawiającą zalety wypracowania oraz to, na co jeszcze trzeba zwrócić uwagę.

4. Rodzice będą powiadamiani o osiągnięciach uczniów w czasie spotkań z wychowawcą.

5. O trudnościach w nauce, lekceważącym stosunku do przedmiotu, rodzice będą informowani podczas organizowanych indywidualnie spotkań.

6. Uczeń, który opuści 50% lekcji może nie być klasyfikowany z przedmiotu.

DOSTOSOWANIE WYMAGAŃ EDUKACYJNYCH Z JĘZYKA POLSKIEGO DO MOŻLIWOŚCI UCZNIÓW ZE SPECJALNYMI WYMAGANIAMI EDUKACYJNYMI

1. Uczniowie posiadający opinię poradni psychologiczno-pedagogicznej o specyficznych trudnościach w uczeniu się oraz uczniowie posiadający orzeczenie o potrzebie nauczania indywidualnego są oceniani z uwzględnieniem zaleceń poradni.

Wymagania na poszczególne oceny

1. **Celujący** otrzymuje uczeń, który: - samodzielnie i twórczo rozwija własne uzdolnienia i zainteresowania, - proponuje rozwiązania oryginalne i wykraczające poza materiał programowy, - jego wypowiedzi ustne i pisemne cechują się dojrzałością myślenia, świadczą o systematycznym pogłębianiu zdobytej wiedzy, - nie powiela cudzych poglądów, potrafi krytycznie ustosunkować się do językowej, literackiej i kulturalnej rzeczywistości, - bierze udział i osiąga sukcesy w konkursach języka polskiego na szczeblu rejonowym, wojewódzkim, uczestniczy w organizowanych w kraju konkursach literackich, - podejmuje działalność

literacką lub kulturalną w różnych formach (gazetka szkolna, kółka polonistyczne), - prezentuje wysoki poziom merytoryczny i artystyczny, - przedstawia bezbłędne prace pisemne.

2. **Bardzo dobry** otrzymuje uczeń, który: - opanował pełny zakres wiadomości i umiejętności określony programem nauczania. Ponadto: - jego wypowiedzi ustne i pisemne są całkowicie poprawne pod względem stylistycznym - językowym, logicznym i rzeczowym, - potrafi samodzielnie zanalizować i zinterpretować utwory liryczne, epickie i dramatyczne przewidziane programem nauczania: wyodrębnia poznane tropy stylistyczne, określa ich funkcję w utworze literackim, - rozpoznaje omówione rodzaje i gatunki literackie oraz potrafi nazwać ich cechy gatunkowe, - posiada bardzo dobrą znajomość utworów literackich przewidzianych w programie nauczania, - jego prace pisemne świadczą o znajomości problematyki, kompozycji, znajomości reguł gramatycznych i interpunkcyjnych, - formułuje wypowiedzi zawierające własne sądy i przemyślenia dotyczące różnych tekstów, - pisze rozprawki na tematy dotyczące życia ucznia, a także odnoszące się do problemów przedstawionych w lekturach; swe opinie popiera umiejętnie dobranymi cytatami, - swobodnie wypowiada się w opisie przeżyć wewnętrznych o uczuciach i doznaniach bohaterów literackich i własnych, używa słownictwa nacechowanego emocjonalnie, - w opowiadaniach twórczych i odtwórczych stosuje słownictwo oceniające, wykorzystuje różnorodne konstrukcje zdaniowe, urozmaica wypowiedzi dialogami, monologami, opisami przeżyć, sytuacji, tła, postaci, pytaniami retorycznymi, cytatami, - opanował w stopniu bardzo dobrym zasady ortografii, - poprawnie stosuje znaki interpunkcyjne.

3. **Dobry** otrzymuje uczeń, który w dobrym stopniu opanował wiadomości z programu nauczania. Ponadto: - w zależności od celu komunikacji różnie kształtuje swoje wypowiedzi, - posługuje się słownictwem związanym z doznaniem emocjonalnymi, - osiąga spójność wypowiedzi poprzez parafrazę tekstu, a także stosowanie wyrazów spajających, - samodzielnie potrafi poprawić większość błędów językowych i stylistycznych, - poprawnie redaguje przewidziane programem formy wypowiedzi: opowiadanie, opis, streszczenie, sprawozdanie, recenzja, charakterystyka, rozprawka, - zna treść wymaganych programem lektur, - rozpoznaje rodzaje i gatunki literackie, - dokonuje interpretacji tekstu poetyckiego, wskazuje i nazywa poznane środki poetyckie, - w miarę dobrze opanował zasady ortograficzne i interpunkcyjne.

4. **Dostateczny** otrzymuje uczeń, który częściowo opanował wiedzę i umiejętności zawarte w programie. Ponadto: - wypowiada się poprawnie pod względem językowym i rzeczowym, - rozpoznaje element świata przedstawionego w utworze literackim, - poprawnie redaguje poznane formy wypowiedzi: opowiadanie, opis postaci, list, sprawozdanie, charakterystykę, streszczenie, plan rozprawki, - włącza dialog w tok narracji, - na prostym przykładzie omawia cechy poznanych rodzajów i gatunków literackich, wyodrębnia poznane elementy budowy wiersza i środki stylistyczne; - umie się posługiwać słownikami i encyklopedią, - może popełniać nieliczne błędy ortograficzne, - zna podstawowe zasady ortograficzne,

5. **Dopuszczający** otrzymuje uczeń, który samodzielnie lub przy pomocy nauczyciela wykonuje proste zadania przewidziane w programie nauczania. Ponadto: - rozumie czytany i zanalizowany na lekcji tekst, - popełniane błędy nie przekreślają wartości pracy i wysiłku, jaki włożył w jej napisanie, - poprawnie redaguje poznane formy wypowiedzi.

+

ANEKS DO KRYTERIÓW OCENIANIA Z JEZYKA POLSKIEGO

Kryteria ogólne oceny prac pisemnych:

Kryterium nadrzędne to:

- ☐ zgodność pracy z tematem i formą,
- ☐ niepodważalna samodzielność pracy.

Jeżeli praca jest nie na temat lub sam temat w sposób znaczący został zmodyfikowany przez ucznia albo praca została wykonana w innej nieuprawnionej formie, nie ma podstaw do pozytywnej oceny pracy.

Pozostałe kryteria:

Temat i forma wypowiedzi:

Całkowita lub częściowa zgodność pracy pisemnej z tematem i formą, omijanie tematu – brak podstawowych faktów z zakresu poruszanej tematyki, błędy rzeczowe, nie umotywowana tematem i formą dygresyjność.

Rozwinięcie tematu i kompozycja pracy:

Budowa formalna pracy – wstęp, rozwinięcie, zakończenie lub inny umotywowany ze względów artystycznych układ;

- ☐ ujęcie logiczne, oparte na wnioskowaniu,
- ☐ ujęcie przez porównania i analogie,
- ☐ ujęcie emocjonalne, osobiste,
- ☐ ujęcie artystyczne, np. retardacja,
- ☐ ujęcie historyczne oparte na chronologii jakiegoś zjawiska,
- ☐ inne.

Stosunek autora do tematu:

Samodzielność autora (uczciwe przywoływanie cytatów i źródeł):

- ☐ własne spostrzeżenia i sądy, niezależne stanowisko, umiejętne przytaczanie autorytetów poparte krytycyzmem, obiektywizmem,
- ☐ odtwórcze naśladownictwo i odtwarzanie wiadomości zdobytych na lekcjach i z podręczników.

Styl:

Zrozumiały, jasny, swobodny, barwny, kwiecisty, obrazowy, wyrobiony:

- ☐ odpowiedni do charakteru pracy – poważny, groteskowy, zacięcie satyryczne, ironiczny,
- ☐ lakoniczny, zdawkowy, ubogi,
- ☐ zmanierowany, mętny i zawiły, rozwlekły, monotonia zdań.

Leksyka: bogata, naukowa, ścisła pojęcia, fachowe.

.

Katalog błędów:

Błąd językowy – to każde nieświadome odstępstwo od współcześnie obowiązującej normy językowej, usankcjonowanej zwyczajem językowym i poczuciem językowym środowisk uznawanych przez społeczeństwo za użytkowników kulturalnej odmiany języka narodowego.

Błąd frazeologiczny – wynika z niezamierzonej niestosowności połączeń dwóch lub kilku wyrazów w jedno wyrażenie lub zwrot i polega na:

1. zastąpieniu jednego składnika innym, bliskoznacznym, np. *snuć perspektywy* zamiast *snuć plany*;
2. niewłaściwej analogii do innych związków – np. *pokonać stosunkiem głosów* na wzór *pokonać bronią*;
3. nałożeniu (kontaminacji) dwóch innych związków, np. *pokrzyżować szyki* – kontaminacja dwóch związków: *pomieszać szyki* i *pokrzyżować plany*.

Do tej kategorii można zaliczyć także tautologie oraz pleonazmy: *młoda dziewczyna*, *wzajemne współdziałanie*, *ciemny zmrok*, *poprawić się na lepsze*, *cofnąć do tyłu*, *bardziej zrozumiawszy*.

Błąd gramatyczny – użycie środków językowych z naruszeniem norm gramatycznych:

1. słowotwórczych – *dawnodzieje*, *wziąć*, *farbić*, *zawitywać*;
2. rodzajowych – *dziewczynki poszli*, *wstrętny potwarz* (zamiast *wstrętna potwarz*);
3. fleksyjnych – *przyjacielami* (zam. *przyjaciółmi*).

Do błędów gramatycznych często zalicza się błędy składniowe.

Błąd interpunkcyjny – niestosowne użycie lub pominięcie któregośkolwiek ze znaków przestankowych, najczęściej przecinka; swobodne używanie znaków interpunkcyjnych, włącznie z zarzuceniem (co spotyka się w literaturze pięknej jako cel zamierzony).

Błąd leksykalny – powstaje w wyniku użycia wyrazu w niewłaściwym znaczeniu, np. *zabezpieczyć* w znaczeniu *zapewnić* lub w zniekształconej formie – *dywiacja*, *derektor* albo posłużenie się wyrazem nie należącym do zasobu słownictwa polskiego.

Błąd ortograficzny – zapisanie wyrazu lub wyrażenia w sposób niezgodny z obowiązującą normą ortograficzną, utrwaloną w zasadach pisowni i słownikach ortograficznych.

Błąd składniowy – obejmuje wykolejenia w zakresie:

1. związków zgody: *pojawiła się tu dziewczę*, rządu: *poszukiwać maszynistkę*, przynależności;
2. niewłaściwego użycia spójników;
3. niestosownego użycia imiesłowowego równoważnika zdania: *Czytając książkę, zgasła mi lampka*. Stanowią one pogwałcenie norm w zakresie budowy zdania pojedynczego lub złożonego.

Błąd stylistyczny – polega na respektowaniu norm językowych co do zakresu użycia poszczególnych środków językowych ze względu na ich wartość stylistyczną.

Jest to pogwałcenie zasady decorum (odpowiedniości stylów). Poważnym błędem stylistycznym jest przeładowanie tekstów mówionych i pisanych uczonymi wyrazami lub zwrotami zapożyczonymi. Do błędów stylistycznych zalicza się także: powtarzanie wyrazów w bliskim sąsiedztwie, nieporadne porównania, przenośnie i pozostałe nieporadności językowe.

Błąd znaczeniowy (semantyczny, odmiana błędu leksykalnego) – polega na nieświadomym użyciu wyrazu, wyrażenia lub zwrotu w znaczeniu niezgodnym z panującą normą